

برای خود هیچ شأنی قائل نبودند. عزیزی می‌گفت در نماز در کنار ایشان نشسته بودم و گفتم: حاج آقا! این عبا در شأن شما نیست. اجازه بدهید عبا بهتری برای‌تان تهیه کنند. ایشان فرمود: من شأنی ندارم. چه شأنی؟ یک کسی عبا گرانی‌تری را به من هدیه داد. بردم که به ایشان تقدیم کنم. فرمود: من که از این چیزها نمی‌پوشم. خیلی گران است. این را بفروشید. دو سه تا عبا بگیرید. یکی را هم بدهید به من. عبا کاری باشد. من اهل کار هستم و این طرف و آن طرف بین مردم می‌روم. بقیه را هم به طلاب بدهید

دو هفته ظاهرسازی کند، اما کسی نمی‌تواند سه سال عاشقانه این کار را انجام دهد.

• از این رفتارها خاطره هم دارید؟

من در سفری با ایشان به زنجان و از آنجا به یکی از نقاط روستایی، منطقه قره پشتلو، رفتم. روستایی‌ها دور ایشان جمع شده بودند و ایشان با سر و وضع خاکی و در آن فضای روستایی، بسیار شاد بود. شادمانه‌تر از لحظه‌ای که ایشان در حلقه مردم و محرومان بود به یاد ندارم. گل از گل ایشان می‌شکفت. ایشان در مصاحبه‌ها گفته بود که من در بچگی دست‌فروشی هم کرده و طعم فقر را چشیده‌ام و می‌دانم که فقر چقدر دردآور است. لذا تمام تلاش ایشان رفع فقر بود. به دورترین نقاط کشور سفر می‌کرد تا مشکلی از مشکلات مردم را حل کند. در کنار اینها ساده زیستی، پرهیز از اشرافی‌گری و تشریفات را هم داشت. دوستان تشریفات ریاست جمهوری یک بار پیش من درددل کردند و گفتند: آقای رئیسی هیچ حق ماموریتی به بچه‌های تشریفات نمی‌دهد.

• بله این راهم در یکی از مصاحبه‌ها داشتیم. دلیلش چه بود؟

بله. من هم نمی‌دانستم، پرسیدم: چرا؟ گفتند: ایشان می‌گویند هر کسی که می‌خواهد با ما بیاید، فی سبیل‌الله بیاید. حق ماموریت برای تشریفات نداریم. همان حقوقی را که می‌گیرند کافی است. به آقای رئیسی گفتم: اگر این طور باشد ممکن است بچه‌های تشریفات اصلاً نیایند. گفتند: نیایند. خودمان می‌رویم. تشریفات نباشد. البته تنظیم مراسم و مرتب کردن وضعیت لازم است. همین روحیه باعث شده بود که بچه‌هایی که در تیم ایشان بودند با عشق و علاقه و ارادت و انگیزه خالص پای کار می‌آمدند و هیچ کسی انگیزه مادی نداشت.

مقام معظم رهبری به روحیه پرکار و خستگی‌ناپذیری ایشان در پیامشان اشاره کردند. اگر بگوییم که ایشان در شبانه روز ۲۱،۴۰ ساعت کار می‌کرد شاید اغراق نکرده باشم. در سفری که به قم داشتند تا ساعت ۱، ۱/۵ بامداد در جمع علما بودند. بعد برای استراحت رفتند. دیدار بعدی ساعت ۶ صبح بود. من تصور کردم ایشان این فاصله را استراحت می‌کند. از دوستان تیم حفاظت سؤال کردم حاج آقا استراحت کردند؟ گفتند: نه. ساعت ۳ بلند شد و برای تهجد به حرم حضرت معصومه (س) رفت. ایشان نماز شبش را به هیچ قیمتی از دست نمی‌داد. دو ساعتی حرم بود و برگشت و مختصر استراحتی کرد و دوباره کار را ادامه داد.

این ویژگی‌ها در کمتر کسی پیدا می‌شوند. ما باید قدر دان نظامی باشیم که چنین اشخاصی در قله قدرت آن قرار می‌گیرند. اشخاصی که شما در هیچ جای دنیا در راس هرم قدرت نمی‌توانید مشابه آنها را پیدا کنید.

• مصداق‌هایی که در تصاویر تشییع ایشان بود

ویژه‌نامه چهلمین روز
عروج شهدای خدمت